

דעות

פועוטות עולים בלהבות, והציבור בישראל חוגג, מוחק, מקשקש או מפקק

התראות במייל

יוענה גונן

2024 במאי 28 • 06:00

Powered by **Trinity Audio**

האזינו לכתבה

1.0x

00:00

03:53

המראות מהפצצת מחנה העקורים ברפיח שלשום היו מזוויעים, גם ביחס למלחמה שמספקת עוד ועוד תמונות קשות מנשוא. פועוטות כרותי ראש, גופות חרוכות ואש אדירה שמכלה את האוהלים הרעועים שבהם מצאו אזרחים מחסה בשטח שישראל הכריזה עליו כ"אזור בטוח". "זה אחד הדברים המחרידים שראיתי בכל השבועות שבהם אני עובד בעזה", אמר רופא בריטי ל"ניו יורק טיימס", ועיתונאי זר תיאר זאת כ"חזון אמיתי של הגיהנום".

ובינתיים בישראל, בחזון אחר של הגיהנום, יש מי שנהנה לראות ילדים מבותרים ואזרחים שרופים. למשל, הטרול התזזיתי ינון מגל, ששיתף תמונה של האוהלים הבווערים לצד הכיתוב "ההדלקה המרכזית השנה ברפיח"; רבש"צ ההתנחלות כפר אדומים, אביחי שורשן, שנודע בהתנכלויותיו לשכניו הפלסטינים והתענג על האסון במילים "ל"ג בעומר, גרסת רפיח", ועמיתתי לשעבר למדור הדעות של "הארץ", נוה דרומי, ששיתפה את הפוסט של שורשן והוסיפה: "חג שמח". במדינת השאול שמקימים לנו אנשים טרופי דעת וערלי לב כמו מגל, שורשן ודרומי, חגים שמחים הם ימים שבהם עשרות חפים מפשע נהרגים וכל הבדיחות עשויות מתינוקות מתים של אחרים.

אבל כמו בתופת של דנטה, גם הגיהנום שאליו שקעה החברה

הישראלית בנוי ממעגלים שונים. מסביב ללב המאפליה, שבו רוקדים על הדם, שוכן מעגל המכחישים במוצהר או במשתמע. שם צווחים ונוהמים כל אלה שלמראה הגופות והאש מיד יידעו לספר שאלה סרטוני תעמולה מזויפים, שלא מדובר בהפצצה של חיל האוויר אלא ב"שיגור רקטה כושלת" (כפי שהמציא כתב ערוץ 14 הלל ביטון־רוזן), שמספרי ההרוגים מנופחים, ולמה בכלל היו מחבלי חמאס במתחם העקורים. במעגל הזה אין מפלצות ששמחות על ילדים מתים, רק קשקשנים וגוזמאים שמוצאים דרכים מתוחכמות למחוק את סבלם של אחרים. שנאמר: זה לא קרה, ואם קרה אז מה קרה?

במעגל סמוך מקפצים הלהטוטנים המילוליים: גורמי ממשל וצבא שמפעילים את מכבסת המילים המלבינה הרג אזרחים. "התקיפה בוצעה בהתאם לדין הבינלאומי, באמצעות חימוש מדויק", מיהר צה"ל להרגיע. זה לא הופך עשרות אנשים לפחות הרוגים, אבל אולי ישכנע את האג להימנע מהוצאת צוים. לצדם יושבים על כיסאות מרופדים כל העיתונאים הצייתנים, שנמנעים מדיווחים על מעשי ישראל בעזה. לשיטתם, הזוועה שהתרחשה ברפיח היא אכן עניין קצת לא נעים, אבל לא בגלל הילדים כרותי האיברים, אלא כי זה פוגע במאמצי ההסברה ומצטלם רע בטלוויזיה של הגויים.

ואת כל אלה מקיף מעגל השאול הגדול ביותר, מקום מושבם של העיוורים, החירשים והסתם משועממים. כאן רוחץ בניקיון כפיו הרוב הדומם, זה שלא חוגג אזרחים מפויחים ואינו מכחיש את מראות האימים — אלא אדיש לחלוטין.

ב-2002, אחרי חיסולו של סלאח שחאדה, ראש הזרוע הצבאית של חמאס בעזה (שהיה בכיר בהרבה מהצמד שחוסל שלשום ברפיח), המדינה סערה ועשרות טייסים הצהירו שיסרבו להפציץ ריכוזי אוכלוסייה אזרחית, כי איתנו נהרגו 15 ילדים ומבוגרים. כיום, כ-45 פליטים נשרפים בתפקיד נזק אנגי — והארץ תשקוט לנוכח עין שמים אודמת.

פְּעוּטוֹת עוֹלָיִם בְּלֵהָבוֹת, וְהַצִּיבוֹר בְּיִשְׂרָאֵל חוֹגֵג, מוֹחֵק, מִקְשָׁקֵשׁ אוֹ מִפְּהֵק — כִּךְ נִרְאֶה הַגִּיהֵנוּם שֶׁלֵּנוּ. בְּצִאתְךָ לְמַסַּע נִקְמָה, אוֹמֵר הַפְּתָגָם, חִפּוֹר שְׁנֵי קִבְרִים; מְרֹב תְּאוֹוֹת נִקָּם שׁוֹקֵעַת יִשְׂרָאֵל אֵט אֵט בְּתֵהוֹם אִפְלָה, יָד בְּיַד עִם עֵזָה הַהֵרוּסָה.

לַחְצוּ לְקִבְלַת עֲדוֹנִים בְּנוֹשָׂא:

פְּלִסְטִינִים

צֵה"ל

מִלְחַמַת חֲרָבוֹת בְּרַחֵל

רִצּוֹעַת עֵזָה

הַצַּג עוֹד

מַעֲרַכַת | הַנְּהָלָה | מְדִינִיּוֹת פְּרֻטִיּוֹת | תְּנָאֵי שִׁימוֹשׁ | צְרוּקֶשֶׁר | רִכְשׁוֹ
מִינֵי | בִּיטוֹל מִינֵי דִיגִיטָלִי | שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת | פְּרַסְמוֹ אֲצִלְנוּ

חֲדָשׁוֹת, יִדְיעוֹת מֵהָאָרֶץ וְהָעוֹלָם - הִידִיעוֹת וְהַחֲדָשׁוֹת בְּעִתוֹן הָאָרֶץ. סְקוּפִים, מֵאֲמָרִים, פְּרֻשְׁנוֹיּוֹת וְתַחֲקִירֵי עוֹמֵק בְּאֵתֶר הָאִיכּוֹתִי בְּיִשְׂרָאֵל
© כָּל הַזְכוּיּוֹת שְׁמוֹרוֹת לְהוֹצֵאת עִתוֹן הָאָרֶץ בַּע"מ